

Kalp Gözüne Emanet Et Sevdiklerini

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Haziran 2019

Ölü bir balık olma ihtimali...
İhtimamı sergileyen bir duruş mu yoksa?
Hani örselendiğin tarafınca o münafık güruhun
Bir de iç sesinde aşk ve özlem denen balçığın...

Şimdi mavini topla ve git
Bir de pılını pırtını
Ebabil kuşlarına serzenişte bulunduğun
Ufkun ve de solunun...

Mizacın depreştiği o sol anahtarı
Veryansın yüklendiğin yansıma
Kimine göre bir yanılısama iken aşk ve özlem...

Derinlerin meali
Kıt kanaat dokunduğun mutluluk dokusu
Mutlak da bir yenilgi hani
Kanatlarına tutunduğun iyilik perinde
Aşkı neşreden bir tütsü niyetine
Biçimlendiğin, serildiğin
Ve de sezinlediğin irak olduğun kadar mutluluğa
Dolduruşa gelen hitabın özüksediği
Bir sürü hatıra.

Gönül gözünde hasretin depreşip
İhanetin de serzenişi
Artık nasıl bir tevafuksa
Sermayen mademki sevgi ve azim
Elden bırakmadığın iman gücün...

Ne de soytarı bir ahkâm
Azımsandığın insan izleklerinde
Kelamın bile yetmediği bir terane
D/okuduğun kadar dokunmayı reddettiğin
Gögün teyelli gözyaşı:

Ha düřtü ha düřecek
Elemın kıfayetsız külfeti mi yoksa
Edimlerinde serili bir münafık baykuř
Nasıl da engebelerin dili gölgelenen varlığıyla
Gölgesine âřık iblisin kehaneti.

Yeter ki elden bırakma içinde saklı hazineyi
Olsa da haznesi tıklım tıklım yüreğın
Sevip de sevmeyi mi arz ettiğın...
Kesme de umudunu hani
Hadi, diyenleri bile alma kale
Daha neyi gördük ki řu üç günlük dünyada
Varsın ziyan olsun hayallerin
Yenisini kurmayacağın ne malum?
Ne malum ermeden hidayete gözlerini kapayacağın
Yeter ki kalp gözüne emanet et sevdiklerini.